

sig af økonomiske, administrative og skattemæssige grunde.

Forslagsstillerne er ikke kommet med argumenter, der tilbageviser rigtigheden af denne vurdering, eller argumenter i øvrigt, der taler for en ændring af de gældende regler, og derfor kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Det er efter min mening vigtigt at holde fast i det grundlæggende princip, jeg talte om, at etableringsudgifter er indkomstopgørelsen utedkommende. Hvis vi indfører en fradragret for studerende, vil mange andre befolkningsgrupper med samme begrundelse som de studerende kunne argumentere for, at erhvervs-mæssigt irrelevante, men i øvrigt nødvendige transportudgifter, skal være fradragberettigede. Bør vi eksempelvis følge forslagsstillerne og erstatte pensionistkortene med et skattefradrag? Jeg mener nej. Det er vel også netop kendetegnende for de studerende, at de har lave indtægter, og at de derfor ikke altid vil være i stand til at udnytte et fradrag. Det var faktisk derfor, at rabatordningen blev indført.

Rabatordningen skaber ikke denne forvridding mellem de studerende, ligesom rabatten har den samme værdi for alle; det vil et fradrag ikke have. Og da rabatordningen ud fra det, som regeringen er bekendt med, er velfungerende, og forslaget i øvrigt vil forringe økonomien for nogle studerende, så har vi ikke nogen lyst til at støtte det stillede beslutningsforslag.

Bjarne Laustsen (S):

Lad mig sige det med det samme: Socialdemokratiet støtter ikke Frihed 2000's forslag om studerendes ret til skattefradrag for befordring. Os bekendt har der ikke været problemer med den eksisterende rabatordning, og vi ser derfor heller ingen grund til at ændre på denne ordning. Det eksisterende tilskud har den fordel, at det har samme værdi for alle. Sådan er det ikke med et fradrag.

Socialdemokratiet finder, at kollektive transportmidler er en naturlig transportform for studerende, der hvor cykel- eller gåafstanden er for lang. Vi ser ingen grund til på nogen måde at medvirke til privatbilismens udbredelse blandt studerende.

Kristian Jensen (V):

Tilbage i 1996 var Venstre førende i debatten omkring sikring af bedre vilkår for studerende, sådan at man kunne hjælpe med udgifterne til transport.

Forhistorien er jo, at regeringen ikke så noget problem eller nogen grund til at hjælpe de studerende, mens bl.a. Venstre arbejdede for en ordning, hvor studerende ville få lov til at trække udgifterne til transport fra på skattebilletten.

Regeringens synspunkt om, at der ikke var noget problem, holdt kun, indtil der viste sig et flertal uden om regeringen, der støttede ideen om et fradrag til de studerende. Så kom regeringen på banen og indførte en ordning, som kun hjalp en del af de studerende, og som kun var til gavn for de studerende, som var heldige nok til at kunne tage offentlige transportmidler til deres uddannelse.

Dette beslutningsforslag vender tilbage til den oprindelige idé og vil være til gavn for alle studerende, der har en længere rejseafstand end 24 km dagligt.

Fra Venstres side er vi helt enige med forslagsstillerne i det rigtige i at støtte de personer, som har længst til deres uddannelsessted. Ved at give hjælpen til disse studerende kan vi være med til at afhjælpe det problem, som traditionelt og forudsigeligt opstår i universitetsbyerne i august-september måned hvert år.

Vi ser jo hvert år, hvorledes studerende flytter til uddannelsesbyerne for at være i studiemiljøet, men også fordi udgifterne ved rejsen overstiger deres økonomi. Ved at målrette hjælpen giver vi til de virkelig trængende studerende i stedet for at sprede tilskuddet ud.

Således har dette forslag den klare fordel frem for den gældende ordning, at der ydes støtte til alle, der trænger, og ikke kun til dem, som har muligheden for at tage kollektive transportmidler. Med den nugældende ordning så lader vi de studerende i stikken, der bor så langt væk fra hovedfærdselsåreerne, at de ikke kan tage kollektiv transport. Den kollektive transport er ikke, og bliver aldrig, så finmasket, at alle studerende med behov kan hjælpes med den nuværende ordning.

Der er en klar forskelsbehandling mellem de studerende, som har muligheden og vælger at bruge kollektiv transport, og de studerende, som ikke vælger eller overhovedet ikke har muligheden for at bruge kollektiv transport. Hvis man f.eks. er bosiddende i Harboøre i Vestjylland og går i skole i Holstebro, så skal man af sted kl. 23.10 aftenen før, hvis man vil være fremme til kl. 8.00 næste morgen. Det er simpelt hen ikke anstændigt at afskære studerende i den situation fra den støttemulighed,